

Kan ministeren bekræfte, at førtidspensionister i Danmark har til de nødvendige leveomkostninger? Eller mangler de også nogle penge? Det må jo så være en diskussion, vi skal have.

Såfremt vi finder ud af, at de mangler penge – og det tror jeg at vi begge to ved at de gør i forhold til de her beregninger – vil ministeren så hæve det beløb? Kan jeg få en garanti for det?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:12

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Nu skal vi til at diskutere hele førtidspensionsområdet, og derfor vil jeg ikke gå nærmere ind i de overvejelser.

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Jeg siger tak til spørgeren, fru Pernille Søndergaard.

Det næste spørgsmål er også stillet til velfærdsministeren, og det er stillet af hr. Rasmus Prehn.

Spm. nr. S 396

11) Til velfærdsministeren af:

Rasmus Prehn (S):

Hvilket indtryk gør det på ministeren, når Ursula Lundqvist fra Dragør, der har fået amputeret begge ben, som følge af en uklarhed efter strukturreformen må vente 2/3 år på en el-scooter, mens hun i stedet tilbydes fodpleje?

Kl. 16:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:13

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Spørgsmålet handler om en konkret enkeltsag fra Dragør Kommune, hvor en borger, der har fået amputeret begge ben, foreløbig har måttet vente i 2/3 år på en el-scooter. Spørgsmålet går så på, hvilket indtryk det gør på mig, at hun har måttet vente i 2/3 år på en el-scooter.

Den situation, hun er i, gør bestemt stort indtryk. Men jeg bliver nødt til lige at bede om en uddybning, fordi der står, at den ventetid er en følge af en uklarhed i strukturreformen. Og jeg kan ikke lige gennemskue, hvad der ligger i det.

Kl. 16:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Rasmus Prehn.

Kl. 16:13

Rasmus Prehn (S):

Spørgsmålet er jo stillet som en opfølgning på en artikel, der var i dagbladet Politiken i sidste uge, hvor man kunne læse om Ursula Lundqvist på 82 år, der bor i Dragør Kommune.

Som følge af at man efter strukturreformen har været tvunget til at lave sådan et grænseoverskridende samarbejde mellem Dragør og Tårnby Kommune netop omkring hjælpemidler, er der simpelt hen sket det, at hvor borgerne tidligere havde et enkelt sted at henvende sig, så er der altså her to kommuner, der har skullet samarbejde om hjælpemidler. Og der er så en borger, som ikke alene har måttet vente i alt for lang tid på at få det hjælpemiddel, hun har brug for, nemlig en el-scooter, men så sandelig også bliver udsat for noget, der, ja, virker nærmest tragikomisk: at hun får tilbudt fodpleje. Der er altså tale om en ældre dame på 82 år, der som følge af sukkersyge har fået amputeret sine ben, og i stedet for at hun får den el-scooter, hun har brug for, sender kommunen så et kort om, at hun kan få fodmassage.

Det er jo usædvanlig tragikomisk, og det er jo altså virkeligheden, efter at regeringen har fået gennemtrumfet den her strukturreform. Det er ministerens kommentarer til det, jeg gerne vil have.

Kl. 16:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 16:15

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):
Det var svært at se ud af spørgsmålet, om spørgeren mente, at der var en generel uklarhed i strukturreformen, eller om det var det, der relaterede til, at der her er to kommuner inde i billedet, og som jo handler om den her såkaldte kattelem.

Når der er to kommuner inde i billedet, er det jo et særtilfælde, i den forstand at der kun er to kommuner, Dragør Kommune og Vallensbæk Kommune – og så er der nogle øer, Fanø og et par andre øer – som egentlig er for små til at opfylde lovens krav, men som alligevel har ønsket at fortsætte som selvstændige kommuner. Og for at de kan fortsætte som selvstændige kommuner, skal der være en større kommune, der kan varetage nogle af de opgaver, de ikke selv kan varetage, og det er den situation, som Dragør er i, ligesom Vallensbæk. Det er det, der er baggrunden for historien.